

Drage učenke in učenci 7. b in 7. c razreda,

vaši razredničarki sta me obvestili, da v času mojega praznovanja bivate v domu Štrk na Ptuju. Zame to ni ovira, da se bi mogel povezati z vami. Veliko sem razmišljal o vas in zdi se mi vredno, da vas nagovorim, saj čutim, da ste čudoviti mladostniki, ki vam v tem ponorelem svetu ni lahko. Zagotovo potrebujete podporo odraslih, a kaj, ko jim pogosto ni, da bi vam svetovali in vas opogumljali. Marsikdo takrat prosi za pomoč svoj pametni telefon in ogromno število prijateljev, ki tam čakajo na vas. Nemalokrat pa se vam zgodi, da na telefonu namesto tolažbe dobite razočaranje.

Dragi moji, v vas vidim veliko možnosti, da naredite svet lepši, boljši, ne samo zase, ampak za vse, ki bivamo na tem planetu, le verjeti morate, da je vsa moč skrita v vaši srčnosti.

Ni vam potrebno kazati mišic, ni potrebno, da ste najlepši, najglasnejši, najvidnejši. Pomembno je le, da ste srčni. Pomembno je, da znate slišati sošolce in razumeti njihove občutke. Zavedajte se, da smo prav vsi med seboj povezani in odvisni drug od drugega. Vse, kar boste nekomu naredili slabega, se vam bo nekoč, nekje, v neki obliki vrnilo nazaj. Prav tako bo zagotovo na vaša vrata potrkala sreča, če boste prav vi nekomu sreča. Zapomnite si, sreča, sreča srčne ljudi.

Srčni mladostniki ne želijo hoditi pred šibkejšimi, ne puščajo jih za seboj, želijo hoditi ob njih, z ramo ob rami in jim dovolijo, da se nanjo naslonijo, če je to potrebno. Prav ti vrstniki vam takrat omogočijo, da rastete, da se počutite pomembne, da ste močni, takrat lahko slišite, da prav na vaša vrata trka sreča. Tista sreča, ki jo vsi iščemo v denarju, blišču, slavi. Ta sreča je že bila v vas, v vašem srcu, a morali ste ponuditi iskreno pomoč bližnjemu, da je prišla na plano in ti šepnila na uho. Bravo, uspelo ti je biti človek človeku.

Dragi moji mladi prijatelji, naj bo naša skupna rast v dobrem naš skupni izziv. Majhno dejanje prijaznosti nas bo naredilo velike in močne.

V teh dneh sem dobival pisma mnogih otrok. Joj, za kaj vse so me prosili! Vsako leto vam poskušam ustreči, kolikor je le v moji moči.

A, tudi jaz imam za vas eno samo, a pomembno, prošnjo.

Prosim, pomagajte mi ustvariti okolje, kjer se bo vsak počutil dobrodošlega, sprejetega in varno.

Prosim, začnite uresničevati mojo prošnjo nocoj, ne jutri, prosim, začnite pri sebi, ne pri sošolcu.

Zaupam vam in sem prepričan, da boste nekoč lahko ponosni nase, da je prav vam, uspelo biti eden izmed junakov v zgodbi, ki je za vse nas gradila sočutnejši svet v katerem bo več druženja, pogovora in smeha.

Vaš sv. Miklavž,

ki se že danes veseli vaše zmage.